

בעיקבות השאלתה

על עסקי המאפיה

האמריקאית בארץ

מאת ח"כ אורי אבנרי

אפשר להתחיל את סיפורו המדהים של סיביר רוזנבאום בין חורבות השורש של יהדות הונגריה. או בין מיסדרונות הכינוסים הציוניים הבינלאומיים. או אולי בין גורדיהשחקים של מנהטן העשירה. איפה שנוגעים באיש, בכל תקופה שהיא בחייו — הסיפור הוא פנטסטי.

אולי כדאי להתחיל אותו דווקא בעניין קטן מאד. עניין של עשרים לירות ישראליות בסך הכל.

זהו מחירו של מינוי שנתי על כתבי-עת כלכלי בשם ביונס דייארי, המופיע בחיפה, ואשר עורכו ובעליו הוא גבריאל אלון.

בפעם הראשונה שאלון ביקר בשווייץ, אמרו לו שכדאי לו לבקר אצל ד"ר רוזנבאום, הגביר הגדול, המולטימיליונר הבינלאומי. הוא הלך אליו, שמע כל מיני סיפורים מפיו, ודרג-אנגב גם החתים אותו על כתבי-עת שלו.

הוא שלח לו את החשבון — אך הגביר הגדול, איש-העסקים, המולטימיליונר הבינלאומי, לא פרע את אותו חשבון.

לראשו כיפה שחורה. קשריו עם צמרת המפלגה הדתית-הלאומית בי ארץ מבוססים על שני יסודות: גם קמח, גם תורה. כלומר, בצד עיסוק קיו הכספיים והמסונפים בכל העולם, הוא גם מוכר ופועל כאשדות.

מה מבוססת הערכה זו... נראה שהערך הנימי של המניה פחות מערכה הנומנילית. הקהל הרחב לא שם לב לדיקדוקי-כלכלה אלה, ומיהר לקנות את המניות היקרות. אבל עינו של גבריאל אלון היתה פקוחה

המיליונר האמריקאי סיביר רוזנבאום, בכנס של עסקנים דתיים שנערך בירושלים. הוא נראה בשורה הראשונה (ראשון מימין), כש-

בחנרה טובה

להקים חברה ציבורית חדשה, שתישא אותו שם עצמו, ואשר מניותיה יימכרו לקהל הרחב. חברה אגן החדשה תקנה את החברה הישנה מידי רוזנבאום ושות'. אבל היא לא תשלם להם 830 אלף לירות — כי אם 1.82

אמבטיות, שהוקמה בארץ עלידי המשקיע דגול ד"ר סיביר רוזנבאום וקבוצתו. הקהל לא התעמק במאזני החברה, ולא דיוקדק בנתונים שפורסמו בפרוספקט שלה. הוא רכש את כל האמיסיה, בסך של 2.5 מיליון לירות.

המיליונים של סיביר

— ובזכרונו היה שבוע חשבון של 20 ל"י שלא ניפרע. הוא למד היטב את המספרים של אגן, ולאחר שנסיימה מכירת המניות פירסם בעיתונו מכתב גלוי לד"ר סיביר רוזנבאום. וכך כתב:

ד"ר רוזנבאום הנכבד, צר לי שעלי להתקף אותך ואת מר דגן על הוצאת מניות אגן. אין לי שום דבר אישי

מיליון ל"י. כלומר, תוך שנתיים עלה ערכו של המיפעל במיליון לירות.

★ ★ ★

מוהר יושר

? כך העיר הכלכלן של הארץ: "אין בי פרוספקט שום תחשיבים המבהירים על

החברה, שנסדה שלוש שנים לפני כן, הקימה בבתים מיפעל לייצור אמבטיות פלדה, לפי שיטת מתיחה עמוקה. היא התפרקה, אליה הגיע המיפעל כעבור שנתיים היה 25 אלף אמבטיות לשנה. הסכום שהושקע עלידי רוזנבאום הגיע ל-830 אלף ל"י. עד שעלה רעיון מצויין במוחם של בעלי אגן להרחיב הרבה — ומהר. הם החליטו

את העובדה הזאת לא שכח אלון. במיוחד נזכר בה, כאשר הגיע לידיו פרוספקט של חברה בשם אגן, שהציעה את מניותיה לקהל. זה היה לפני ארבע שנים וחצי, כאשר כל מי שהיו לו כמה לירות מיהר להשקיע אותן בניירות-ערך בבורסה. כל מניות חדשות שהוצעו — נחטפו. כך קרה גם למניות אגן, חברה לייצור

האם הגיעו לידיעת השור הפרסומים על סיביר רוזנבאום?

שאלתה אל: שר האוצר
מאת: ח"כ אורי אבנרי

במהדורה האמריקאית של השבועון האמריקאי רבי-התפוצה לייף הופיעה לאחרונה סדרת כתבות, שנשאה את הכותרת האספסוף, והדנה בעיסקי המאפיה, שהיא כנופיה-ההגננסטרים המפחידה ביותר בעולם.

לייף מגלה בכתבותיו מי הם ראשי המאפיה: מה הן שיטות העבודה שלה; כיצד מתנהלות פעולות הסמיטה, ההימורים, השוד והשחחד. אלה הם גילויים מדהימים, המפלילים שופטים ותובעים, אנשי ציבור ואנשי חוק, מיליונרים ורוצחים.

באחת הכתבות (מיום 8.9.67) מוזכר הרב ד"ר סיביר רוזנבאום, הידוע בישראל גם כראש קבוצת-רוזנבאום, כקשור בעיסקי "מאפיה".

לטענת לייף, ד"ר רוזנבאום הנ"ל, אשר השקעותיו (שלו ושל החברות שבאמצעותן הוא מנהל את עסקיו ובראשן הוא עומד) מגיעות כמעט לתשעה מיליון דולר (ב-1963 קנה, בשותפות עם יחזקאל דגן, 51% ממניות אחת, מניות בלודז'ה, 33% במפעל להדפסת טקסטילי, ב-1964 הצטרף לחברת אשדוד — חמישית מהון המניות — רכש רבע ממניותיו של מר בן-עמי בבנק קופת-עם, שותף באמצעות בנק שהינו מנהל בחברה אוניון ישראלי-שווייץ לקשרי מסחר ישראלי באפריקה, שותפות בעבר באגן, חברה לייצור אמבטיות, מייסדי אלקון, מיפעל לייצור שופרות אלומיניום באמצעות שטרן אנשטאלט, חברת השקעות שווייצית, שהינו בעל מניות בה, שותף סמוי בנאסיר-טקו, בעל מיפעל בתחום הקונפקציה בתל-אביב) — משמש כצינור השקעה של כספי המאפיה.

כפי שנאמר בכתבות, נעשה הדבר באמצעות הבנק הבינלאומי לאשראי (אינטרנאישנל קרדיט בנק), שמרכזו בג'נבה ואשר לו סניפים בלונדון, ניו-יורק ובאיי-באהאמה.

סיביר רוזנבאום הוא נשיא מועצת המנהלים של הבנק, והשליטה על מוסד פינאנסי זה נמצאת בידי. (בשנת 1966 הגיע המאזן של הבנק לסכום של 343,712,452 פראנקים שווייציים, קרוב לרבע מיליארד לירות).

רחיפה השנתיים של המאפיה מוערכים בשבעה מיליארד דולאר; כספים אלה מובחרים מארצות-הברית לארצות-חוץ עקב חשש מפני שלטונות מסי-הכנסה האמריקאיים. לטענת הלייף מוברח הכסף לשווייץ, וחלק ניכר ממנו מגיע לבנק הנ"ל, אשר לטענת הלייף משמש אחד מצינורות-הכספים של המאפיה.

(לנוחיות העיון בטענות דלעיל הנני מצרף העתקים פוטוסטטיים של הפירסום בלייף). כספי ההשקעה של ד"ר רוזנבאום הנ"ל גובעים מן הבנק, ולעיתים גם נעשים מטעמו של הבנק (למשל: רכישת רבע ממניות בנק קופת-עם; שמות בעלי המניות של שטרן אנשטאלט וזהים עם אלה של הבנק).

כן נמסר לי כי ד"ר רוזנבאום הנ"ל — אם בעצמו ואם באמצעות ה"בנק הנ"ל" — פנה לאוצר בבקשה להתיר לו להקים בארץ בנק, או לפתוח סניף של הבנק הנ"ל.

בקשר לכך הנני מבקש לדעת:

1) האם הגיע לידיעת שר האוצר הפירסום בלייף? (המהדורה האמריקאית קאית) בקשר לעסקי "מאפיה" והקשר שבין "מאפיה" לד"ר סיביר רוזנבאום והבנק שבשליטתו?

2) האם נחקרו האשמות הנ"ל?

3) אם נחקרו — מה העלתה החקירה?

4) האם ניוונה כבר (אם בכלל) הבקשה למתן היתר לרשיון בנק?

5) האם אושרו לקבוצת רוזנבאום הקלות כלשהן נוכח השקעותיה הרבות בישראל. אם כן — איזה הקלות?

6) האם קבוצת רוזנבאום השקיעה כספים כלשהם בשותפות עם הממדי שלה — אם כן, באיזה מיפעלים?